

Karawanenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 43.

Krainburg, den 21. Juni 1944.

4. Jahrgang

Novo nemško orožje proti Angliji

Južna Anglija in Veliki London od 15. junija 23.40 ure stalno obstreljevana

Brezplodna ugibanja glede obrambe - »Pošastne bombe« prihajajo sedaj v rojih - Nauk za Gorenjsko

Krainburg, 20. junija. Kakor je javilo poročilo oborožene sile, se od sobote dne 17. junija nahajata Južna Anglija in Veliki London že od 15. junija zvečer od 23.40 ure v skoro neprestani ognjeni toči novega nemškega orožja. Obstreljevanje angleške kopane se je nadaljevalo skoro brez presledka, kakor izhaja iz zadnjih, došlih poročil. V neki nadaljnji objavi Oberkomanda der Wehrmacht je pisano, da je uporaba tega novega razstreliva samo prvo tajno orožje in, to lahko povemo s sigurnostjo, niti ne največarnejše. Z otvoritvijo obstreljevanja je pognan v obrat šele prvi vijak, ki se vije vedno trdneje, toliko časa, kolikor smatramo mi to za potrebno. Kri, ki je bila prelita po nečloveških britansko-ameriških terorističnih napadih, je dobila s tem svojo trdo in neizprosno osvetlo. Nemčija je, kar naj bo izrecno ugotovljeno, zadostil dolgo svarila, sedaj je prepozno.

Iz došlih nam poročil se poda sledeča slika:

Sredi navala nemških napadov na Južno Anglijo z novimi razstrelivi, ki traja skoraj nepretrgoma do danes, se vrše tudi normalni zračni napadi na obe strani s precejšnjo silo. Angleži in Amerikanci si ogromno prizadevajo, da bi prišli do živega domnevnim bava, o katerih mislijo, da se nahajajo nekje ob francoskem obrežju Rokavskega prežja. Ogromne količine bomb, ki so jih uporabili nasproti temu, pričajo jasno o pravilni cenitvi novega nemškega orožja.

Kljub tem množstvenim bombardiranjem proti »sumljivim prostorom« v Severni Franciji, se nemški napadni ukrepi kakor hočeš nočeš stvarno ugotavljajo ameriška poročila iz Anglije in angleška poročila ozlovoljeno — neprestano nadaljujejo. Nemci nadaljujejo z obstreljevanjem Anglije s svojimi raketnimi bombami kljub težkim zavezniškim napadom na nemške raketne baterije, pravi poročilo »Associated Press«. Samo pri sobotnih napadih na domnevno ozemlje odstreljevanja je bilo udeleženih nad 1000 angleško-ameriških bombnikov, najprej Amerikancev, potem Angležev.

„Yorkshire Post“ priznava nevarnost

Kljub vsemu temu se po številnih poročilih nadaljujejo napadi, pomešani z akcijami normalnih nemških zračnih bojnih sil, izmed katerih so nekatere poslane baš samo zaradi opazovanja, druge pa za to, da ojačijo učinke mehaničnih razstreliv. Posebno priznanje o učinkovitosti napadov daje na primer »Yorkshire Post«, ki pravi: »Obrem nitev za Anglijo, preden bo nevarnost morda odpravljena, lahko postane zelo resna. Najboljša metoda, varovati se tega rizika, obstaja v osvojitvi francoskih ozemelj, ki so bržkone baza za te napade. Seveda to ni tako lahko storjeno, kakor zapisano. Dopsniki nevtralnih listov v Londonu ugotavljajo, da so Angleži radovedni, da bi dobili od svoje vlade kaj več obvestil o tem tajinstvenem in pošastnem orožju. Novo orožje izčrpa živce povprečnega Angleža. Skepsa glede učinka orožja je združena s sklepom, da bi se ščitili proti neprijetnim presenečenjem. »Dagens Nyheter« poroča, da angleška javnost v tem stadiju vojne niti najmanj ni računala s tako uporabo na strani sovražnika.

Neizmerna razburjenost po vsej Angliji

Na mah je prenehalo zanimanje angleškega tiska za boje v Normandiji. Petkovi popolnanski listi v Londonu na prvi strani sploh niso več prinesli nobenih poročil o frontni na Zapadu. Namesto tega pa je bila v debelim tisku izjava, ki jo je oddal minister za notranjo varnost Morrison kot pomirjačo pilulo javnosti. Tudi Anglija pozna danes samo še eno snov: novo nemško orožje, ki jo je Južna Anglija moralo že tako bridko občutiti.

Kljub vsem prepovedim britanske cenzure vedo, kako težko so besnela ta nova razstreliva. Javna tajnost je, da je bila na primer zadeta radioodajna postaja v Southamptonu, in slutijo še veliko hujšega, ker je bilo v petek zvečer objavljeno, da bodo britanske radioodajne postaje v bodoče brez predhodnega opomina ustavile svoje oddaje, če je nevarnost obstreljevanja po novem nemškem orožju. Po vsej Angliji se je kot blisk razširila vest, kaj se je dogodilo v nekaterih mestih ob južni obali, kako strašen je bil učinek nemških napadov, ne samo v materialnem oziru, ampak z ravno tako močan

v psihološkem oziru, ker ljudje nimajo miru ne podnevi ne ponoči in žive v stalnem strahu pred novim napadom, pred nevarnostjo, ki dobesedno lahko pride kot blisk iz jasnega neba in pred katerim ne more pravočasno svariti noben sestav alarmov.

„Eksplodije so grozne“

Zelo plastično poročilo priobčuje »Aftontidningen«, čigar londonski dopisnik piše o »groznem, ampak imponujočem prizoru na nebu« in potem nadaljuje: »Videl sem eno ali več raketnih bomb, ni mogoče določiti, koliko. Vse obzorje je bilo razsvetljeno, ne zaradi požarov na tleh, ampak od ognjenega svita razstreliv in tisočev granat in raketnih razstreliv, ki jih je poslalo protiletalsko topništvo navzgor.« — Zastopnik lista Nya Dagligt Allehanda« javlja: »Na stotine, če ne tisoče ljudi je že videlo prva razstreliva, ki so prihajala z veliko brzino v absolutno ravni črti, v nizki višini nad strehami hiš in vrhovi dreves. Pri tem se sliši posebne vrste brenčoč žum, ne takšen, kakršen je pri letalu, tudi eksplozija, ki nastane, kadar razstrelivo vertikalno pade navzdol, ni tista kot pri kakšni navadni bombi. Razstrelni učinki so veliki. Eksplozije so grozne.«

Ameriška poročila opazovalcev v Južni Angliji pravijo: Tako silnega streljanja protiletalskega topništva, kakor v zadnjih dneh pri angleških baterijah na Južnem An-

gleškem od 1940. leta naprej ni bilo. Poskušali so zadeti razstreliva v zraku, preden bi se spustila ali odvrkla svojo obremenbo z bombami. Tudi lovska letala so se udeležila boja zoper nje. Zrak se je tako rekoč tresel od ogromnega streljanja protiletalskega topništva. Nemška razstreliva pa so bila daleč narazen in niso dala nobenih lahkih ciljev. Ko je protiletalsko topništvo začelo streljati, se je razvila scenerija, kakršna prej v tej vojni še nikoli niso videli. Nebo se je tako rekoč razletelo od raznih barvanih bliskov. Zaradi se nad obzorjem divje iskali pošastne stroje in svetilni izstrelki protiletalskega topništva so brigali do neba. Eksplozije, ki nastanejo, če je kakšno tako razstrelivo zadeto, ali če strmoglavijo, oglušijo ušesa. V noči na soboto so nemška razstreliva prihajala v veletoku nad Južno Anglijo. Protiletalsko topništvo je ob prizadetih ozemljih ves čas zaposleno.

Nekateri trezni opazovalci, ki poskušajo hladno preudarjati, zaključujejo, da kaže novo orožje pot zračni vojni v bodočnosti. Zrevolucionirala jo bode ravno tako ko. oklopnjaki v vojni na tleh.

Nauk za Gorenjsko

Poročila o uporabi novih nemških orožij proti zračnim morilcem so povzročila, da so prisluhnili tudi ljudje na Gorenjskem. Kakor v Londonu in Washingtonu, so menili tudi tukaj, da se smeta moč nemškega vodstva in odmikanje naših front na Vzhodu in na Jugu smatrati kot znak naše slabosti. V suverenem miru močnega se Nemčija ni dala vznemirjati v svojih intenzivnih pripravah za povzročitev nove faze v vojni. Prenešli smo tudi udarce britansko-severnoameriškega zračnega orožja, ki so razrušili naša mesta in ubili naše žene, otroke in starče v domovini. Neizrečeno gorje, ki je zaradi tega zadelo mnoge rodbe, je povzročilo neugnano sovraštvo. Z nami vred so morali tr-

peti še drugi narodi evropske celine, in to niti ne samo naši zavezniki. Razen nemških mest so doživeli napade sovražnega zračnega orožja med drugim Budimpešta in Bukarešta, Zagreb in Belgrad, Ploesti in Sofija, mnoga mesta Italije, Francije, Belgije in Nizozemske. Kljub našim svarilom so smatrali v Londonu in Washingtonu za pravilno, nadaljevati s temi nečloveškimi bombardiranj, ki v večini primerov niso imela nobene strategične vrednosti, ampak rabila zgolj zastra-hovanje.

Sedaj je prišla ura povrnitve. Oko za oko, zob za zob. Kar danes doživlja britanska celina, se bo stopnjevalo do mnogokratnika tega, kar je moral doživeti evropski kontinent. Kdor noče poslušati opominov Nemčije, mora nekega dne poravnati krvavi račun, ki se mu z gotovostjo predloži prej ali slej. Naj nihče ne računa ne z našo slabostjo, ne z našo dobrosrčnostjo. Kljub štiri in pol leta vojne smo še vedno močnejši od naših sovražnikov in jim lahko vedno znova nudimo nova presenečenja. In dobrodušnost bi bila popolnoma neumestna pri sovražniku, ki prezira vsak dostojen boj po pravih vojnih.

Lahko sporejamo Gorenjsko z Veliko Britanijo. Leta in leta smo svarili pred podpiranjem boljševiškega banditstva v gozdovih. Niso nam verjeli. Kakor so se začeli dnevi obračunavanja za Anglijo, tako bo zadela povrnitev tudi sodrgo v gozdovih in njene pomagače. Nemška kri in kri naših prijateljev ne bo prelita, ne da bi bila maščevana. Še enkrat ima v teh dneh dostojni del prebivalstva priliko, da se prizna k dobri stvari. Gauleiter dr. Rainer je dal vsem članom tolp, ki se hočejo odvrniti od boljševikov, možnost, da se povrnejo v domovino in urejene razmere. Naj jim bo zgled Velike Britanije zadnji opomin. Če tudi včasih dolgo traja, preden udari nemški meč, enkrat bo zašumel nad vsemi, ki so se mu zoperstavljali.

F. H.

Bitka, kakor jo je sovražnik hotel

Britanci so doživeli od včeraj v lastni deželi poostreitev vojne

Berlin, 20. junija. Da se je z invazijo začela nova doba v vojnem dogajanju, je bila vsem udeležencem jasno, da bo pa istočasno prinesla s seboj uporabo novega orožja, to pač v sovražnem taborišču niso pričakovali. Toliko bolj so bile misli vsakega nemškega moža in vsake nemške žene od začetka invazije pri vprašanju, kdaj bo prišel čas, da bodo vrnil sovražniku vsa njegova nečloveška dejanja, ki jih je v teku podlih in zahrbtnih napadov zagrešil nad ženami in otroci, kulturnimi dobrinami in stanovani. Uradno poročilo, da se je sedaj pričelo bombardiranje Velikega Londona z razstrelki iz novega orožja, bo radi tega izvalo veliko zadovoljstvo in odrešujoče zadoščenje v vsem nemškem narodu.

S skupaj stisnjenimi zobmi in stisnjenimi pestmi smo mesece morali gledati, kako so rušili naša mesta. Kako je vse, kar so mnoge generacije v miroljubnem delu storile, postalo žrtev gonilne teroristične objestnosti sovražnika. V tem času smo postali trdi in naša srca so okamenela. Mi, ki smo bili kot Nemci ponosni na to, da smo imeli občutljivost in čut za vse lepo in dobro v življenju, mi smo postali v neštetihi nočeh in dnevih bombnih napadov naroc sovražnih in osvetnikov. Mislili smo na to, da sovražniku vrnemo mlo za drago. Belili smo si glave, da bi našli orožje, ki odgovarja našim občutkom in vztrajno in intenzivno smo delali zavedajoč se, da se to orožje pripravljajo in da bomo nekega dne imeli zadovoljstvo. Naš klic po povračilu se je uresničil. Sedaj smo tako daleč. Kakor proti nam, tudi proti sovražniku novo orožje ne pozna milosti.

V nepretrganem stopnjevanju je sovražnik način bojevanja vedno bolj in bolj spreminjal v moritev nedolžnih žen in otrok. On končno sploh ni več prikrival svoje krvoželjnosti, temveč je v neštetihi govorih in objavah vedno spet izjavil, da je njegova sadistična volja po uničevanju naperjena proti ženam in otrokom in da mora neboroc, neoborožen s domom vred biti iztrebljen. Pravi lov na ljudi, na igrajoče se otroke, na žene pri nakupovanju se je pričel. Colnarji

na jezerih in rekah so bili umorjeni, orači s konji in kravami so bili po skupinskih streljih strojnici pokošeni in civilisti, ki so iskali zavetja iz napadenih vlakov so bili s sadistično krvočelnostjo pobiti. Noben Nemec ne bo več pozabil pojma »murder incorporate« — družbo morilcev —, ki so si ga zračni gangsterji z velikimi črkami naslikali na svojo obleko, da se s tem iskažejo kot tolpa zločincev. Sedaj smo jim predložili pobotnico.

Edini človek, ki se je nekdaš zavzel za človeško postopanje v vojni, je bil naš Führer, ki je vedno opozarjal na strahote zračnega bojevanja in razen tega podvzel vse, da bi se razširitev zračne vojne na žene in otroke preprečila. Vsa tozadevna opozorila so bila po angleških zločincih odbita. Hladno skomizganje je bil odgovor na zahteve Führerja, da bi se bomba vojna odpravila in tako barbarstvo svečano in splošno izgnalo.

»Nočem se bojevati proti ženam in otrokom«, tako je izjavil Führer 1. septembra leta 1939. »Dal sem svojemu zračnemu orožju povelje, da naj napada samo vojaške objekte. Če pa nasprotnik misli, da iz tega izbere pismo o svoboščinah, da se on lahko bojuje z nasprotnimi metodami, potem bo pa dobil odgovor, da si bo to za vedno zapomil.«

Sovražniki mogoče niso mislili, da jim bo

kedaj povrnjeno. Ali zgodovina nas uči, da hudičeva setev da proketo žatev. V svoji morilski blaznosti so bili slepi, ko so izzvali našo željo po osveti in korak iz angleškega otoka v izkrvalne čolne za invazijo je bil istočasno prvi korak v lastno pogubo. V tem zgodovinskem momentu naj se pokaže vsemu svetu, da je krivica za to poostreitev vojne edinole pri Angležih, krivica, ki se ne more popraviti in ki radi gnusnega postopanja za vedno sramoti britanstvo tega stoletja.

Bil je gospod Churchill vojni zločinec in ministrski predsednik, ki je že leta 1925, nezamrno pokazal svoje pravo prepričanje in zločinski značaj z besedami: »Prišel bo čas, ko se bodo ubijale žene in otroci, da sploh vse civilno prebivalstvo, in boginja zmage se bo končno polna groze predala tistemu, ki bo to znal organizirati v največji izmeri. Eno leto poprej je pisal isti zločinec: »Jaz sem za to, da se metodično pripravljamo bacili namenoma spuste na ljudi in živali, medna rosa, da bi se uničila žetev, vranični prisa, da bi poginili konji in živina, kuga, da bi po njej ne pomrle samo cele armade, temveč tudi prebivalci obsežnih področij. To vse imenujem napredno vojno znanost.« Tako ne govori človek, temveč krvoželjen napol nori gangster, ki bi ga vsak drug narod že davno obesil. Na Angleškem pa je postal ta zločinec prvi minister. Angleška si je izbrala tolovaja za vodjo Njegove besede so se uresničile in od njega najeti morilci postopajo, kakor on to od njih pričakuje.

26. aprila 1940. leta je cinično izjavil Duff Cooper: »Ako se pri napadu ubijejo civilisti, to ni noben zločin. Londonska oddajna postaja se je 3. marca 1943 veselila: »Zadovoljni smo, da so bile žene in otroci primorani k strašnem trpljenju.« Amerikanska oddajna postaja Schenectady je 8. aprila 1943. leta objavila: »Bombni napadi na nemška mesta, to ni nobena živčna vojna, to je skrbno pripravljene vojni pohod za uničevanje.« »News Chronicle« piše leta 1939: »Jaz sem popolnoma za to, da se v Nemčiji iztrebi vsako živo bitje, mož, žena, otrok, ptica ali žužel-

ka. Jaz ne bi pustil niti bilke na polju.» »Za-
žgimo njihove gozdove in strimo njihova
srca», piše »Sunday Dispatch» od avgusta leta
1943. V septembru leta 1943. triumfira »New
York Times»: »Najboljši učitelj nemškega
naroda je letalska bomba, uničevalci stano-
vanjskih predelov so v nekem oziru in za
neke namene izvrstno sredstvo.» »Najbolj pa
se je izkazala v svojih pozivih tako zvana
angleška cerkev. Vikar Whipp v Leicesteru je
dne 5. septembra leta 1940. govoril raz lece:
»Izbrinite Nemce! Ne sme biti angleškega le-
talca, ki bi se vrnil in rekel, da ni našel cilja
za svoje bombe. Povelje se mora glasiti:
»Vse naj se pobije!«

Lahko bi nadaljevali z naštevanjem angle-
ških nesramnosti in zločinskih pozivov.
Dnevno so se od začetka vojne ta spričevala
o nečlovečnosti zasmešljivo razkričala v
svet. Če so sploh našli besedo obžalovanja,
potem o tem, da niso imeli močnejših raz-
strelil in še večjih bomb, ki naj bi pospešile
uničevanje Nemčije. Zato občuti nemški na-
rod v teh dneh, v katerih je bil primoran, da
se bojuje proti zločincem z njihovimi lastni-
mi metodami, edinele zadovoljstvo, da je prvi-
ci zadoščeno. Prav tako, kakor morilec po-
loži glavo na tla, da bi bil človeški rod
obvarovan od spridenih zverin, morajo se-
daj Angleži trpeti posledice svojega zločina.
Zapovedujoče ključje desetisočih strahopet-
no pomorjenih nemških mož, žena in otrok iz
grobov po osveti in nič nas ne bo zadržalo,
da bi preslišali klic po pravici. Angleška naj
spozna, da bo tisti, ki hoče strahovati Nem-
čijo, sam strahovan. Mi nismo nič pozabili
in Angleška se bo v teh dneh z grozoto
spomnila svojih sramotnih dejanj.

Brezuspešni sovražni napadi ob normandijski obali

Berlin, 20. junija. Kakor je povedano v po-
ročilu Oberkommando der Wehrmacht, so se
nadaljevali boji ob normandijski obali tudi
v zadnjih dneh z nezmanjšano srčnostjo. Tu-
di v soboto so naše oklopnjake čete razbile
vse sovražne napade v prostoru severno-
vzhodno in jugozapadno od Tillya. Mal kra-
jevni vdor je bil takoj z nasprotnim sunkom
očističen. Vzhodno od Caumonta smo po na-
padu proti severu pridobili višinski svet tik
južno od Tivryja. Težišče bojev je bilo v
prostoru jugozapadno od Ballerroya, kjer so
amerikanski oddelki skušali z množstvenimi
silami, prebiti našo fronto v smeri proti St.
Lo. Bili so odbiti v srditih in sprememb pol-
nih bojih z najtežjimi izgubami. Samo v tem
odseku je imel sovražnik nad 1000 mrtvih.
Pod vplivom svojih visokih izgub se je so-
vražnik v begu vrnil na svoje izhodiščne po-
ložaje.

Na polotoku Cherbourg je nasprotnik na-
daljeval s svojimi napadi v prostoru St. Sau-
ver—Le Vicomte. ali mu je uspela samo ma-
lenkostna pridobitev sveta.

Bojni in torpedni letalci so včeraj pred mo-
stiščem zadeli štiri sovražne ladje z bomba-
mi in torpedi, opazovani so bili požari in
eksplozije. Povrh je bila neka težka križar-
ka hudo poškodovana.

Obalne baterije kopne vojske in mornarice
so pogodile v zalivu Seine sovražne vojne
brodove in transportne ladje.

Nemške podmornice so potopile iz neke
sovražne skupine na zapadnem izhodišču Ro-
kavskega preliva tri križarke.

Lahke in težke baterije protiletalskega top-
ništva so od začetka invazije sestrelile 301
sovražno letalo, 5 tovrstnih jadrnic in 20 o-
klopnjakov in težko poškodovale neko so-
vražno križarko.

Usoda izkrcevalnih čolnov

Zeneva, 20. junija. Poročevalec »News
Chronicle» je pisal svojemu listu s krova
nekega angleškega izkrcevalnega čolna:

»Tik pred invazijo ni bilo med že več dni
vzkrancami četami nikakega sledu o ka-
kem miru. Nihče se ni smejal. Vsi so mislili
na pekel, ki se bo kmalu odprl pred njimi.
Naš čoln je bil zvrhano poln. Zgrajen je bil
dejansko le za tretjino sedanje posadke, vrh
tega pa je imel še vse polno vozil in druge-
ga vojaškega gradiva. — Prehrana je po-
stala resen problem. Ob vkrcanju nam je de-
jal poveljnik, da bomo dobili mornariško
hrano, ki je boljša od vsega, kar smo jedli
doslej. Iz tega pa ni postalo nič. Obratno —
soglasna sodba se je glasila: »Obupna hra-
na! Vrh tega pa nezadostnost. Poveljnik je
na protest odgovoril: »Hrana, ki jo dobite,
je pač najboljša, ki vam jo moremo nuditi.«

Rouen želi Anglo-Amerikance

Pariz, 20. junija. Prebivalci Rouena, ki so
že preje imeli priložnost, da so pokazali so-
vražnost proti tistim, ki so pod pretvezo, da
prahajajo kot osvoboditelji, častljivo glav-
no mesto Normandije porušili in požgali, so
vnovič pokazali, da svojih občutkov naspro-
ti Britancem in Amerikancem niso spre-
menili. Po zborovanju, ki je bilo v nedeljo pred
odstrelitvijo in zaigalnih bomb, uničenih
mi starimi kulturnimi spomeniki, je prebi-
valstvo odposlalo k nemškimi službenim o-
blastem odposlanstvo, ki je v imenu mesta
zaprošilo, da naj se ujetniki, ki bi bili ujeti
pri izkrcevalnih operacijah, uporabijo za o-
spravljajna dela v opustošenem Rouenu. Od-
poslanstvo je istočasno izjavilo, da je pre-
bivalstvo voljno, da samo stráža ujetnike in
da nadzoruje njihovo delo.

Menemencoglu odstopil

Ankara, 20. junija. Turški zunanji minister
Menemencoglu je, kakor je javil v četrtek
radio iz Ankare, odstopil. Turški ministrski
svet se je popoldan zbral. Ministrski pred-
sednik Saracoglu bo začasno prevzel tudi
zunanje ministrstvo.

Grozljiv vtis napadov na Angleškem

Medla tolažba notranjega ministra Morrisona v angleški Spodnji zbornici

Stockholm, 20. junija. Poročilo oborožene si-
le, da so bili Južna Angleška in obmestje
Londona obstrlejavani z novimi razstrelki
najtežjega kalibra, je povzročilo, da so An-
gleži v petek opoldne dali uradno izjavo.
V petek opoldne se je pojavil notranji mi-
nister Morrison v zbornici in podal izjavo,
ki da spoznati, da si Angleži še niso na jas-
nem o vrsti novega orožja in da njegove
važnosti pač ne morejo zatajiti.

V stockholmskem večernem časopisu od
petka je seveda londonska novica senzacija
dneva. V poedinostih povedo angleška po-
ročila, da so že nastale zube. Vsa londonska
poročila naglašajo, kakor je to naglasil Mor-
rison pred zbornico, da je važno to, da so-
vražnik ne dobi informacij, ki bi jih mogel
izkoristiti. Torej ni pričakovati nobene
opore o tem, kam so nemški izstrelki zadeli
in kaj je bilo po njih uničeno. Morrison na
primer naglašava, da bo mogoče zelo težko te
napade razlikovati od normalnih zračnih
bombardiranj. Pri akcijah proti Južni An-
gleški ne bodo več izdane informacije proti ka-
terim okrajem so bile posamezno naperjene.

Morrison naglašava, da je on našel za pravo,
da ob prvi priložnosti obvesti zbornico o
uporabi novega orožja. Ali naj dežela živi
dalje normalno, kakor je pač to mogoče!

Londonska poročila v švedskih časopisih
imajo dopolnila, iz katerih je razvidno, kak-
šen grozljiv vtis je napravil začetek novih
operacij na vso Angleško. So pač pričako-
vali neka huda presenečenja in sicer že dalj
časa, deloma javno vsled slabe vesti, radi
lastnih barbarskih terorističnih napadov na

Nemčijo. Sedaj se je fatalno pričakovanje
uresničilo, in sicer huje, kakor so mislili.
Skromna nevtralna poročila povedo o zmed-
i in preplahu.

Objava angleškega ministra notranjih zadev

Berlin, 20. junija. Nasproti poskusom an-
gleške poročevalne službe, da bi oslabila dej-
stvo naših napadov na Južno Angleško, je
po Angleškem notranjem ministrstvu izdana
»objava javnosti« vzbudila pozornost.

»Če motor nekega letala, ki je brez oseb-
ja, prestane delovati in na koncu stroja za-
sveti luč, to lahko pomeni, da bo kmalu po-
tem sledila eksplozija, mogoče v 5 do 15
sekundah. Sklonite se radi tega pred eksplo-
zijo! Tudi tisti, ki so v pristarih, se morajo
zavarovati pred eksplozijo in se takoj po-
dati na kraj, ki nudi najboljšo varnost.

Uganke o novem tajnem orožju

Stockholm, 20. junija. Reševanje uganke o
novem nemškem tajnem orožju po britanski
poročevalni agenciji Reuter se nadaljuje: V
nekem poročilu Reuterja stoji med drugim:
je nekaj groznega, ko se približuje nemško
letalo, ki je brez vodstva in kakor raketa leti
po zraku. Letala imajo neki odrejen ritmičen
glas, ki bi se lahko označil kot tiho utripa-
nje, v noči kažejo za seboj jasen rumen od-
sev in v luči žarometov se vidi, kako se iz
njih vali oblak dima. V noči na petek in v
ranih jutranjih urah v petek so bila ta le-
tala z malimi presledki več ur nad Južno
Angleško.

Obstreljevanje Londona se je nadaljevalo

Težišče bojev v Normandiji je pri St. Sauveur le Vivomte

Oberkommando der Wehrmacht je dne
19. junija objavilo:

Vznemirjevalno obstreljevanje Londona in
njegovih zunanjih okrajev je trajalo tudi ves
včerajšnji dan in današnja noč s premenlji-
vo jakostjo.

Težišče bojev v Normandiji je bilo minuli
dan v prostoru St. Sauveur le Vivomte. So-
vražniku se je tukaj posrečilo, da je s naj-
silnejšo uporabo svojega topništva in zrač-
nega orožja predrl naše zaščitne položaje in
pri Barnville sur Mer dosepel zapadno ob-
alo cherbourskega polotoka. Zaježilo fronto
naših čet smo tvorili južno in severno od
tam.

Sovražno mostišče vzhodno od Orne smo
še bolj zožili. Sovražni nasprotni napadi z
oklopniki so spodleteli. Na obeh straneh
krajja Tilly je sovražnik napadel na široki
fronti z močnimi silami pehote in oklopnja-
kov. Vsi sovražni napadi so se zrušili brez
uspeha. Severovzhodno od St. Lo smo od-
pravili s protisunkom vdor od prejšnjega
dne. Tukaj se je posebno skazala 3. divizija
lovcev padalcev, ki jo vodi Generalleutnant
Schimpf. Odradi bojnih letalcev so pred mo-
stiščem potopili dve trgovski ladji s 18.000
brt in enega rušilca. Štiri nadaljnje trgo-
vske ladje z 29.000 brt in trije rušilci so bili
težko poškodovani. Pomorske obalne bate-
rije so severno od cherbourskega polotoka
tudi poškodovale nekega sovražnega rušilca.
Na otoku Elbi se ojačuje sovražnik z no-

vimi dovozi. Posadka otoka, ki ji poveljuje
hrabri poveljnik Generalmajor Gall, se ju-
naško upira in je sovražniku zadala hude
zgube. Pred daleko močnejšim sovražnikom
so se morale naše čete končno umakniti na
severovzhodni del otoka. Boji se nadaljujejo.
Torpedni čolni so vzhodno od otoka Elbe po-
topili en britanski vrzi čoln in dva druga tež-
ko poškodovali.

V odseku od Grosseta do Perugia je bil
včeraj posebno hud bojni dan. Z združenimi
silami je sovražnik ves dan napadal, ne da
bi se mu posrečilo, dobiti kje kaj več sveta.
Posebno silni boji so bili v prostoru jugo-
zahodno in južno od Perugia, kjer so se
naše čete zagrizeno upirale in večinoma v
boju od moča do moča razbile ponovne, po
oklopnjakih podprte napade.

Na Vzhodu so se izjalovili krajevni napadi
Sovjetov v karpatskem predgorju, ob Bere-
zini in na obeh straneh Vitebska z visokimi
sovražnikovimi izgubami. Teška nemška bo-
na letala so izvršila v pretekli noči strjen
napad na železniško križišče Zarni, ki je
povzročil velike požare in eksplozije.

Skupina severnoameriških bombnikov je
priletela nad severozapadno Nemčijo in iz-
vršila teroristične napade na več mest. Zla-
sti v stanovanjskih predelih Hamburga, Bre-
mena, Hannoverja in Wesermünde so nastale
škodne in človeške zube. S protiletalskim
topništvom zračnega orožja in vojne mor-
narice smo uničili 16 sovražnih letal.

Radi invazije je popustila napetost na Jugovzhodu

Napačne kombinacije sovražnih načrtov — Samo ena nevarnost: boljševizem

Berlin, 20. junija. Ko je septembra lanskega
leta Badoglio sklenil izdajalsko premirje
z Anglo-Amerikanci, je marsikateri v Južni
Evropi mislil, da je pričakovati invazije An-
gio-Amerikancev na Balkanu. Vodja tolp Tito
je skupaj z divizijami izdajalskih italijanskih
generalov zasedel dalmatinsko obalo. Do-
zdevano je bila pot sovražnikom Evrope od-
prta: Na Ogrskem je takrat vladal Kailay in
ni manjkalo takrat političnih skupin, ki so
predlagale, Ogrska naj sledi primeru Ba-
doglija. V neki spomeniki je izjavilo vodstvo
»ogrskih stranske malih kmetov«, da bi se
moralo priključiti Angležem in Amerikancem,
da bi se jim tako odprla pot v Nemčijo. Cas
se jim je zdel posebno prikladen, ker je bil
v Bolgariji hipoma umrl kralj Boris za za-
hrbitno boleznijo in vprašanje vodstva bol-
garske države še ni bilo rešeno.

Bili so res dnevi in tedni najvišje nape-
tosti, ki jih je preživljala Jugovzhodna Ev-
ropa v septembru 1943. Vsekakor pa je skr-
bela nemška oborožena sila za to, da se je
kmalu spet vse pomirilo. Bliskovito so zgra-
bile nemške čete, uničile in razgnale od-
padle italijanske divizije na Balkanu in po-
gnale ostanke Titovih tolp spet nazaj v bo-
senske hribe. Dozdevna kriza v Bolgariji je
bila radi hitrega in brez trenja obrazovane-
ga regentskega sveta, ki je po volji vsega
bolgarskega naroda nadaljeval politiko rav-
ne črte kralja Borisa rešena. Tako so bili pri-
jateljli Angležev na Ogrskem oropani nade in
so čakali precej iztrežnjeni druge priložnosti
za izvedbo izdaje. Eder, glavni voditeljev,
Ulstein Hevlazky rajši ni ostal na Ogrskem,
ampak je radi varnosti sprejel mesto posla-
nika v Stockholmu, da bi od tu nadaljeval
svojo izdajalsko igro.

Kmalu potem se je zvedelo, da je Moskva
v Teheranu prepovedala vsako anglo-ameri-
kansko vmešavanje in s tem invazijo na Bal-
kanu in da je Britancem in Amerikancem
naznala Zapadno Evropo kot zapovedani
nastavek za napad na Evropo. Kljub temu so
se širili glasovi, ki so verjeli v zavezniško
invazijsko podjetje proti Jugovzhodni Evro-
pi. Marsikaj je govorilo za to. Kritiki na Tur-

čijo, ljubimkanje s Titom, težki teroristični
napadi na Belgrad in rumunska mesta, po
vsem tem se je dalo sklepati, da britansko-
amerikansko invazijsko podjetje na Balkanu
ni povsem izključeno. Ali dne 19. marca je
Nemčija zato preskrbela, da je gospodujoč
položaj obrambe Jugovzhodne Evrope, nam-
reč Ogrsko popolnoma zavarovala. Titove
tolpe so med tem morale sprejeti hude udar-
ce in Turčija je kljub angleškemu pritisku
obvarovala svojo nevtralnost. Pred vsem pa
je zavezniškim nemškim, ogrskim in rumun-
skim četam uspelo, da so zadržale ruski po-
hod v Karpate in da so jih na mnogih kra-
jih še celo vrgle nazaj.

V tej situaciji so zvedeli v glavnih mestih
Jugovzhodne Evrope o severnofrancoskem
poskusu invazije Britancev in Amerikancev.
Lahko se reče, da je to obvestilo pomenilo
kraj dolgotrajnih napetosti in da je bilo spre-
jeto popolnoma mirno. Narodi Jugovzhodne
Evrope deloma poznajo nemške vojake kot
nasprotnike, deloma kot bojne tovariše in
vedo, da se bodo vsem poskusom vdora v
Evropo ogorčeno postavili v bran. Če Anglija
in Amerika mislita, da bo geslo »osvobo-
ditve«, v čegar znamenju se je izvršil inva-
zijski poskus, ugajalo narodom Jugovzhodne
Evrope, se zelo motila. Le preveč dobro ve-
do od Budimpešte do Sofije in od Aten do
Bukarešte, da samo ena nevarnost ogroža
svobodo jugovzhodnih evropskih držav:
boljševizem. Da se ta nevarnost lahko od-
strani samo po Nemčiji in po ozkem sodelo-
vanju z Nemčijo.

Ce tisoči in tisoči angleških in ameri-
kanskih vojakov izkrevane na obali Normandije,
to so si v Jugovzhodni Evropi na jasnem, da
se vse to godi po povelju Stalina, ki misli,
da bo na ta način oslabil obrambo konti-
nenta in s tem sam sebi utri pot v Evropo,
predvsem pa v Jugovzhodno Evropo. Po-
tem tudi ni čudno, če se, judje v Bukarešti in
Budimpešti, v Belgradu in Zagrebu zbirajo
pred velikimi časopisnimi podjetji, če se še
od tiska mokri časopisi trgajo prodajalcem
iz rok, ker vsi hoče najhitreje prebrati naj-
novejša poročila o bitki na francoski obali.

ZRCALO ČASA

Težišče obrambne bitke v Srednji Italiji je
bilo tudi v soboto v prostoru južno od Pe-
rugije. Kljub množstveni uporabi svojih
oklopnjakov je sovražniku samo na nekate-
rih odsekih uspelo, da je porinil našo fronto
nazaj.

Sovražnik, ki se je izkrcal na severu in ju-
govzhodu otoka Elbe, je bil v nasprotnem
napadu vržen nazaj v morje. Samo pri Ma-
rini mu je uspelo, da se je v malem mostišču
ustalil na kopnem. Težki boji so tukaj kako-
tudi v prostoru od Capoliveri, kjer se je na-
sprotnik včeraj vnovič izkrcal, še v teku.
Neka obalna baterija otoka Elbe je poško-
dovala angleško križarko razreda London.

Oberstleutnant Lent, Kommodore oddelka
nočnih lovcev, je v noči od 15. na 16. juni
sestrelil svojega 100. nasprotnika.

Pri napadu sovjetskih bombnikov na nem-
ški konvoj pred severno norveško obalo je
bilo po letalcih lovcih in mornariškem krov-
nem protiletalskem topništvu sestreljenih 37
sovražnih letal. 30 nadaljnjih sovražnih le-
tal je bilo uničenih po zračnih obrambnih si-
lah pri napadu na Kirkenes.

Izšla je naredba, ki v Nemčiji ureja počit-
niško dobo za šole, preseljene iz mest na
kmete. Za te šole veljajo počitnice prav ta-
ko, kakor za one zavode, ki so ostali na
svojih mestih.

Aktivnost židovskih teroristov v Jeruza-
lemu je spet oživela in sicer s pošiljanjem
pretečih pism na neke člane palestinske
vlade in znane vodje Arabcev. Ta preteča
pisma imajo zraven podpisa »židovske osvob-
ditelne armade« komunistovske znake kla-
diva in srpa.

Posetva pravoslavne cerkve v Palestini,
ki so bila po zlomu carizma avtonomno
upravljana, so bila radi pritiska angleških
mandatskih oblasti ozročena tako zvanemu
patriarhu v Moskvi, to se pravi boljševikom.

Pri nadomestnih volitvah za umrlega libe-
ralnega člana velikega sveta kantona Waadt
(Švica) je bil izvoljen kandidat komunistov
prijazne »delavske stranke«. Dobil je 2850
glasov, medtem ko je dobil meščanski kan-
didat samo 2317 glasov.

Na nekem javnem zborovanju NSB je iz-
javil Mussert, v primeru invazije v Nizo-
zemsko bo on na vsak način ostal v mestu
Utrecht (sedež NSB). On bo oblekel uniformo
prostovoljca nemške vojske.

Anglo-amerikanska teroristična letala so
po nekem poročilu srbskih listov v nizkem
poletu obstreljevala neko taborišče ujetni-
kov, ki so v njem pripadniki bivše jugoslo-
vanske armade.

V New Yorku se pričakujejo, kakor javlja-
jo ameriški listi, važna pogajanja med
amerikanskimi veletrogovci in zastopniki In-
dije. Amerikanski kapital rabi po končanju
vojnih dobav nujno novih naročil in prilož-
nosti za nove vloge.

Kakor poročajo »Times«, stavka za vedno
nekaj premožkopnih rudarjev v Avstraliji.
Oni so zahtevali dodatek za težke delavce
po nemškem vzorcu, pa so bili odbiti.

Vojaško sodišče je obsodilo v soboto pro-
kurista neke gradbene tvrdke Deziderja Ga-
berja na smrt, tri žide pa na doživljenjsko
robljo. Oboženi so bili velepotezne prevare,
ki je škodovala vojaškim interesom Ogrske.
Gaber je prodal židom po črnoborzijskih
cenah gradbeno gradivo, ki je bilo določeno
za vojaške svrhe. Smrtna kazen j. bila že iz-
vršena. To je bila prva smrtna kazen, ki jo
je izreklo vojaško sodišče nad civilizem.

V torek je japonska vlada razpisala novo
vojno posojilo, ki prvokrat dosega znesek
ene milijarde.

Naša zunanja politika je velika zmeda, mi
smo zgubili enaki korak tako z Moskvo ka-
kor tudi z Washingtonom; sovjetska Rusija
je v primeru zavezniške zmage v resnici go-
spodar cele Evrope. Hannen Swaffer, ki je
to v »People« ugotovil, piše dalje: »Angle-
ška ne rabi novih ministrov, temveč novo
politiko.«

»Aftonbladet« in »Göteborg Post« opis-
jeta življenje v Londonu, po odhodu USA
čet na invazijsko fronto. Govori se o »osvo-
bojenem Londonu«. Vojaška zasedba Lon-
dona je kakor končana. Več londonskih časopi-
sov ne prikriva veselja ob odhodu USA-vo-
jakov na invazijsko fronto.

»Associated Press« poroča o vojnji po od
Anglo-Amerikancev zasedenem francoskem
obalnem predelu. Nikjer ni opazil kakšnih
izražanj veselja pri Francozih. Umazani, po-
teči se britanski vojaki korakajo skozi vasi,
ali nobenih rož jim niso metali. Francozi so
jih samo molče in brez zanimanja opazovali.

Židovski milijonar in lastnik ogromnih ru-
dokopov kositra v Boliviji, Moric Hochschild
je bil po poročilu iz La Paz postavljen pred
tamošnje vojaško sodišče, ali po zahtevi
Roosevelta spet izpuščen na svobodo. Hoch-
schild se prišteva k posebnim varovancem
Roosevelta.

Kakor javlja »Exchange« iz Londona, se ta-
čas de Gaulle pogaja s sovjetskim velepo-
slikom radi priznanja alžirske vlade. Ali
do sedaj še ni prišlo do rezultata.

Narodi Jugovzhodne Evrope so danes na
strani Velike Nemčije in se po public polnih
geslih o svobodi plutokratskih državnikov,
ki so se zvezali z boljševizmom, ne dajo pre-
mouiti. V tej politični in duševni situaciji je
začetek invazije našel Jugovzhodno Evropo.
To bo tudi za nadaljnji razvoj Jugovzhodne
Evrope odločilno.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei
Kirchhof GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter:
Dr. Emil Hejdan. — Hauptverfasser: Friedrich
Krauss. — Herausgeber: NS-Gauverlag und Druckerei
Kirchhof GmbH, Klagenfurt.

„Die Front um unseren Brückenkopf flammt und brennt“

London: »Die Deutschen kämpfen mit Geschick und einem Fanatismus, dessen eigentlich nur Deutsche fähig sind«

rd. Madrid, 20. Juni. (Eigenbericht.) Wenn sich der Durchschnittsengländer heute noch einmal an die illusionistische Agitation vor dem Überfall auf Europa erinnert, dann muß er sich über das derzeitige Aussehen der Invasionsküste zumindest sehr verwundern, denn in logischer Verwirklichung der ihm früher vorgespiegelten Wunschträume müßten jetzt am Strand der Normandie badende und lustwandelnde Soldaten britischer, nordamerikanischer oder kanadischer Herkunft zu sehen sein, mit französischen Mädchen schäkern und in frisch importierten heimischen Zeitungen die neuesten Nachrichten über den raschen Vorstoß ihrer Kameraden in Richtung deutsche Grenze studierend.

Die Wirklichkeit ist jedoch ganz, ganz anders, wie der sicher erstaunte britische Bürger jetzt aus den ersten Bildveröffentlichungen in der englischen Presse erkennen kann. Sieht er einen weißen Küstenstreifen mit zerschossenen Sherman-Tanks, geländegängigen Wagen, Landungsbooten, Hebekränen und sonstigem nicht mehr verwendbarem Kriegsmaterial, mit einem Wort: einen riesigen Schutthaufen.

Montgomery hat Nachschubsorgen

Die gleichen Eindrücke vermitteln die Berichte der eigenen Kriegskorrespondenten. Diesen bleibt nichts anderes übrig, als den Eingeständnissen der Nichterreichung gesteckter operativer und strategischer Ziele sowie ungeheurer Verluste der Invasoren auch solcher der starken deutschen Abwehr folgen zu lassen. Der „Daily-Mail“-Korrespondent begründet die großen Anstrengungen der Alliierten, Caen zu gewinnen, mit der Riegelstellung dieser Stadt, fügt jedoch gleich hinzu, die Invasoren könnten hier nur hinhalten Operationen durchführen, da deutsche Panzer einen starken Feuerring im Halbkreis um Caen legten. Immer wieder wird auch in der britischen Presse betont, wie wichtig es sei, einen der großen französischen Häfen zu besitzen. Montgomery habe Nachschubsorgen und brauche auch vor allem schwere Artillerie, die unbedeutend notwendigen Vorstoß landeinwärts außerhalb der Reichweite der Schiffgeschütze durchführen zu können. Der militärische Mitarbeiter des „Daily Express“ schreibt in einer nüchternen Betrachtung, mit einem alliierten Durchbruch sei vorläufig nicht zu rechnen. Die zähen Kämpfe in der Normandie hätten bisher nichts als Verluste eingebracht und die deutschen Truppen hätten sogar hier und da verlorenes Gelände zurückerobert.

England in „tiefes Nachdenken“ versunken

Die feindlichen Presseäußerungen lassen erkennen, daß es sich bei dem mit ungeheurem Aufwand und außerordentlichen Verlusten erungenen Aufmarschgebiet in der Normandie um recht kleine Gebiete handelt, besonders was die Tiefe des eroberten Raumes angeht. Diese wird bei Carentan mit fünf und bei Caen mit knapp zwölf Kilometer angegeben, während man die äußerste Stelle des Landkopfes mit der Ausdehnung des Broadways von New York vergleicht. Die Verluste der Alliierten an Menschen werden auf mehrere Divisionen geschätzt. Kein Wunder, wenn die englische Heimat, wie der militärische Mitarbeiter des „Daily Express“ erklärt, „in tiefstes Nachdenken und schwere Überlegungen versunken“ ist.

„Außerordentliche Zerreißprobe“

ii. Genf, 20. Juni. (tt.-Bericht.) In allen anglo-amerikanischen Kommentaren zur Lage an der französischen Küste wird am Donnerstag übereinstimmend der Ansicht Ausdruck gegeben, daß die alliierten Armeen zu Beginn der zweiten Woche der Invasion vor eine außerordentliche Zerreißprobe gestellt worden sind. Diese Woche habe mit besonders schweren Kämpfen begonnen.

Dr. F. J. Lukas

Deutsch für Fortgeschrittene

Die Schildbürgerin mit dem Eierkorb

Eine Schildbürgerin, die nur eine einzige Henne hatte, die ihr alle Tage ein Ei legte, sammelte einst so viele Eier, bis sie glaubte, für drei Groschen beisammen zu haben. Dann nahm sie ein Körblein und zog mit den Eiern auf den Markt. Unterwegs fielen ihr allerlei Gedanken ein, unter anderm dachte sie auch an den Kram, den sie auf den Markt trug. Und auf dem ganzen Weg redete sie mit sich selbst und machte folgende Rechnung:

»Sieh«, sagte sie bei sich selbst, »du erhältst auf dem Markt drei Groschen. Was willst du damit tun? Du wirst damit zwei Leghühner kaufen. Diese zwei samt der, die du hast, legen dir in soundsoviel Tagen soundsoviel Eier. Wenn du die verkaufst, kannst du noch drei Hühner kaufen, dann hast du sechs Hühner. Diese legen dir in einem Monat soundsoviel Eier. Die verkaufst du und legst das Geld zusammen.

Aus dem zusammengelegten Geld kaufst du dir etliche Gänse. Die tragen dir auch Nutzen durch die Eier, mit Jungen und Federn. So hast du Nutzen von Hühnern und Gänsen und kommst in acht Tagen so weit, daß du dir eine Geiß kaufen kannst. Die gibt dir Milch und junge Zicklein.

Darnach kaufst du ein Mutterschwein, das hast du neuen Nutzen mit jungen Ferkeln, Speck, Würsten und anderm. Hierauf kaufst du eine Kuh, die gibt dir Milch, Kälber und Mist.

Was willst du mit dem Mist tun, wenn du keinen Acker hast? Wahrhaftig, du mußt dir einen Acker kaufen, der gibt dir Korn, so daß du keines mehr zu kaufen brauchst. Darnach schaffst du dir Rosse an und dingst Knechte, die dir dein Vieh versehen und den Acker bebauen. Als dann vergrößerst du dein Haus, damit du für dein Geld einiges Hausgeseinde bei dir haben kannst. Darnach kaufst du noch mehr Güter.

Es kann ja nicht fehlen, denn du hast ja den Nutzen von jungen und alten Hühnern und Hähnen, von jungen und alten Gänsen, von Eiern, von Geißmilch, von Wolle, von jun-

In der Umgebung von Caen gehe die Panzerschlacht mit unverminderter Heftigkeit weiter, ohne daß durch die anglo-amerikanischen Truppen irgendwelche Fortschritte gemacht worden seien. Der Vorstoß auf St. Lo in westlicher Richtung habe mit blutigen Kämpfen begonnen. Offenbar seien auch hier keine weiteren Fortschritte gemacht worden. Die Deutschen verteidigten ihre Höhenstellungen gegen die immer wieder anstürmenden anglo-amerikanischen Truppen außerordentlich geschickt mit Geschützen und Maschinengewehren. In der Umgebung Villers-Bocage sahen sich die Alliierten im dortigen waldigen Gelände ebenfalls ausgezeichneten deutschen Stellungen gegenüber, die außerdem sehr günstige Ausfälle mit starken Panzerkräften erlaubten. Was schließlich die ständigen Versuche der Alliierten anbelangt, aus Carentan weiter vorzustoßen, seien diese trotz allen Anstrengungen und Opfer erfolglos geblieben. Der deutsche Druck gegen die Besatzung von Carentan habe im Gegenteil im Laufe der letzten 24 Stunden noch zugenommen. Einen ausgesprochenen Rückschlag aber hätten die Invasionsstruppen, wie in London zugegeben wird, bei Montebourg erlitten.

Den Überblick verloren

ii. Stockholm, 20. Juni. (o. st.-Bericht.) Für die britisch-nordamerikanische Öffentlichkeit ist die Kriegsberichterstattung über das, was sich in der Normandie abspielt, allmählich schleierhaft geworden. Während des vergangenen Wochenendes wurde der Öffentlichkeit in den Feindländern zum erstenmal der Rat erteilt, man solle nicht sich zu sehr mit Einzelheiten über die schweren Kämpfe befassen und nicht erwarten, daß täglich neue Eroberungen von Ortschaften gemeldet werden könnten. Es sei Geduld notwendig, und man müsse wohl noch eine gewisse Zeit lang zuwarten, bis sich die Lage geklärt habe. Am Dienstag wurde dann in der alliierten Berichterstattung „Verworrenheit der Kampfplage“ noch stärker betont und der Öffentlichkeit in steigendem Maße eingeredet, daß ein Überblick über den Stand der Dinge praktisch

Die Invasion verlor den sensationellen Effekt

Spanische Stimmen zur neuen deutschen Waffe — »Das ist kein Bluff«

ii. Madrid, 20. Juni. (fh-Bericht.) Die erste Nachricht über das Auftauchen einer neuen deutschen Waffe über England — ausgerechnet noch dazu aus dem Munde des britischen Innenministers Morrison — hat in Spanien allergrößtes Aufsehen erregt. Man kann ohne Übertreibung sagen, daß die Nachricht sensationeller gewirkt hat als die Invasion. Auch die spanische Presse bestätigt diesen Eindruck, wenn zum Beispiel die Madrider Zeitung „ABC“ schreibt, daß die Invasion bereits am 11. Tage angesichts der neuen deutschen Waffe jedes Interesse oder wenigstens doch jeden sensationellen Effekt verloren hätte. Zwar können die Kommentatoren nur Vermutungen anstellen, um welche neue Art von Erfindung es sich dabei handelt, aber überall kehrt in den Kommentaren

gen Zicklein und Lämmlein, von jungen Säulein und Kühen. Du hast ferner den Nutzen von Kälbern, von Äckern, von Hauszins und anderm. O, wie wirst du dir es so wohl sein lassen! Juhe, juhessa, hopsasasa!« So jubelte die Schildbürgerin, und als sie »Hopsasa!« schrie, warf sie einen Arm dazu in die Höhe und tat einen Sprung. Aber als sie den Arm aufschwang und dazu jauchzte, stieß sie mit dem Arm an den Eierkorb, so daß dieser herabfiel und die Eier alle zerbrachen.

1. Schildbürgerin, die = Bürgerin aus Schilda — malomeščanka, meščanka iz Schilda
2. sammeln — zbirati
3. bis = bis daß — dokler, dokler ne
4. Groschen, der (Geldstück) — gros
5. etwas beisammen haben — imeti kaj skupaj, nabrati kaj
6. auf den Markt ziehen — iti na semenj
7. unterwegs — spotoma, med potjo, gredoč
8. ein Gedanke fällt mir ein — na misel mi pride, domislil se
9. unter anderm — med drugim
10. Kram, der — blago, šara, ropotija
11. bei sich selbst — pri sebi samemu (samem)
12. Leghuhn, das — nesna kokoš
13. samt = zusammen mit — z, s. (kom vred)
14. Eier legen — nesti jajca
15. das Geld zusammenlegen — zložiti denar
16. etliche — nekateri, nekolliko, nekaj
17. Nutzen tragen — donasati korist (dobljček)
18. du kommst so weit — prideš tako daleč, dosežeš
19. Geiß, die — koza
20. Zicklein, das — kozlič
21. Mutterschwein, das — svinja
22. Ferkel, das — prašiček, odojek
23. Mist, der — gnoj
24. Acker, der — njiva
25. sich Rosse anschaffen — nabaviti si konje
26. Knechte dingn — najeti hlapce
27. das Vieh versehen — oskrbovati živino
28. den Acker bebauen — obdelati njivo
29. Hausgeseinde, das — družina, posli
30. Güter, die — posestva
31. Hauszins, der — hišna najemlina
32. es sich wohl sein lassen — uživati, dobrota
33. jubeln — vriskati od veselja, veseliti se
34. jauchzen — vriskati, ukati
35. den Arm aufschwingen — zavilniti roko

unmöglich sei. Am Mittwoch abend erschien wiederum ein neues Moment in den Schilderungen der britisch-amerikanischen Presse. Plötzlich lag das Schwergewicht auf der Betonung der Schwere der Kämpfe, die die britisch-amerikanischen Verbände ausfechten müßten. Mit besonderem Nachdruck wurde darauf hingewiesen, daß eine elastische Kriegführung zwangsläufig auch gewisse Rückzugsbewegungen mit sich brächte und daß es also vorkommen könne, daß „gewisse Ortschaften“, die man ursprünglich als erobert gemeldet hatte, wieder dem Feind überlassen werden müßten. Am Donnerstag aber sind nun in der britisch-amerikanischen Presse Meldungen aufgetaucht, die deutlicher als je zuvor der Öffentlichkeit vor Augen führen, welche furchtbaren blutigen Verluste die alliierten Streitkräfte in der Normandie erleiden.

Das Artilleriefuerer ist furchtbar

Ein nordamerikanischer Berichterstatteer beispielsweise meldet: „Die gewaltigen deutschen Gegenangriffe in der Normandie kommen bestimmt nicht überraschend, man hatte sie schon seit Tagen erwartet, und man weiß auch, daß noch größere Reserven in der Etappe bereitstehen. Aber das ändert nichts an der Tatsache, daß die augenblicklichen Kämpfe als die schwersten und blutigsten seit dem ersten Tag der Landung bezeichnet werden müssen. Die große Schlacht nähert sich nun ihrem kritischen Höhepunkt, und wenn die alliierten Truppen auch durchwegs die Front halten, so sind sie doch in gewissen Abschnitten gezwungen gewesen, zwecks Verstärkung der Verteidigung gewisse Rückzugsbewegungen durchzuführen.“

Ein anderer nordamerikanischer Kriegsberichterstatteer meldet: „Das Artilleriefuerer über den Schlachtfeldern ist so furchtbar geworden, daß man von einem wahren Orkan sprechen kann. Die eigentliche Front rings um unseren Brückenkopf herum flammt und brennt, als wenn es sich um einen Präriebrand handelt. Die Hölle ist hier los.“

Immer mehr mischen sich in diese Frontberichte der britisch-nordamerikanischen Korrespondenten auch Schilderungen von der Kampfesweise des deutschen Soldaten, in denen unverhüllt die Bewunderung zum Ausdruck kommt. So konnte man jetzt in der gesamten Londoner Presse folgendes lesen: „Die deutschen Soldaten kämpfen in der Normandie mit einem Fanatismus und mit einem Geschick, dessen eigentlich nur Deutsche fähig sind.“

die Feststellung wieder, daß es gewiß kein Bluff sei. Im Zusammenhang mit der Anwendung der neuen Waffe, deren Rückwirkungen gespannt erwartet werden, untersucht man die Lage der Invasionsstruppen immer kritischer.

So schreibt Galindo Garcia in „Arriba“, daß auch am elften Invasionstag sich die Lage im Brückenkopf kaum verändert habe. Man könne nunmehr jedoch gewisse allgemeine Feststellungen mit ziemlicher Sicherheit treffen. Die erste sei die, daß der Atlantikwall seiner defensiven Aufgabe völlig gerecht werde, und daß er es artilleristisch mit den größten Geschützen aufnehmen könne, wie das deutsche Fort auf der Insel Marcouf beweise. Dank dem Atlantikwall seien die Anglo-Amerikaner auch heute noch nicht im Besitz einer der beiden so dringend benötigten Häfen Le Havre oder Cherbourg. Außerdem sei der Atlantikwall offensichtlich so tief gestaffelt, daß an jedem Punkt nur die örtlichen Reserven eingesetzt zu werden brauchten. Die zweite Feststellung, die Garcia trifft, bezieht sich auf die anglo-amerikanischen Verluste, wobei der Verfasser hervorhebt, daß er sich ausschließlich auf deutsche Ziffern stützen müsse, da die Gegenseite sich davon hüten, darüber etwas verlauten zu lassen. „Wenn ein Heer eine Offensive einleitet“, so schreibt Garcia, „und die Erfolge stehen in einem solchen Mißverhältnis zu den Verlusten, wie es bei der

Invasion der Fall ist, dann müßte man die Operationen eigentlich einstellen oder andere Angriffspunkte aussuchen, aber das kann sich Montgomery selbstverständlich nicht leisten.“ Zur Vermeidung eines noch größeren Unglücks müsse er alle Land-, Luft- und Seestreitkräfte einsetzen. „Inzwischen“, so schließt der Verfasser, „genügen die örtlichen deutschen Reserven, um jedes Vordringen in das Innere Frankreichs zu verhindern.“

„Furchtbare einheitliche Stärke Deutschlands“

hw. Stockholm, 20. Juni. (Eigenbericht.) Einige der wesentlichsten Begleitumstände der Invasion, die zugleich wichtige Siegesnachrichten für Deutschland darstellen, behandelt Sven Hedin in der oppositionellen Stockholm-Zeitung „Dagsposten“ in einem Artikel: „Der aussichtslose Bombenkrieg gegen Deutschland“. Sven Hedin geht von den gewaltigen Zahlen über die angelegte USA-Rüstung aus, die von amerikanischer Seite verbreitet werden. Er meint, solche Leistungen wären an sich bewundernswert zu nennen, wenn sie erzwungen worden wären durch die Notwendigkeit, die Vereinigten Staaten gegen eine tödliche Gefahr zu verteidigen. „Aber wenn man bedenkt, daß dieses gigantische Aufgebot an Soldaten- und Maschinenkraft dem vornehmsten Ziel dienen soll, die Deutschen zu vernichten — jenes Volk, das nächst den Engländern am meisten dazu beigetragen hat, die Vereinigten Staaten aufzubauen, und ein Volk, das Amerika nie bedroht hat —, so verwandelt sich die Bewunderung in Bestürzung!“

Als wichtigste Vorbereitung zur Invasion habe nach den Versicherungen der feindlichen Luftmarschälle immer der „Sturzregen von Bomben“ gegolten, der Deutschland kriegswirtschaftlich zur Kapitulation zwingen und die deutsche Zivilbevölkerung nach den zynischen Eingeständnissen der Gegenseite demoralisieren sollte. „Wenn diese Pläne von Erfolg gekrönt worden wären, so wäre die eigentliche Invasion eine sehr einfache Angelegenheit gewesen. Die Invasionsstruppen wären auf schlecht ausgerüstete und waffenlose Verteidiger und eine Zivilbevölkerung gestoßen, die sie als Befreier begrüßt hätte.“ Der Mißerfolg dieser Anstrengungen werde sogar von englischen Sachverständigen durchaus eingesehen. Der Bombenkrieg gehe trotzdem weiter, weil nach Ansicht eines Mannes wie Cyrill Falls „soviel Kapital in die Bomberwaffe investiert worden ist“. Sven Hedin berechnet, daß es sich ungefähr um 200 Milliarden schwedischer Kronen handle (weit über 100 Milliarden Reichsmark). Er fährt fort: „200 Milliarden Kronen wären keineswegs ein zu hoher Preis für das bekannngemachte Kriegsziel: Deutschlands Vernichtung. Aber nachdem es vor aller Welt bekannt geworden ist, daß diese Errechnungen total fehlgeschlagen sind, muß anerkannt werden, daß unsere Zeit nie von einem schlechteren Geschäft gehört hat.“

Bei der vom Bombenkrieg am härtesten betroffenen deutschen Zivilbevölkerung habe die brutale Kriegführung, die die Unschuldigen und waffenlosen traf und Millionen von Menschen wohnungslos machte, einen ganz anderen Effekt als den angestrebten gehabt. „Das ganze deutsche Volk ist heute zusammengeschweißt zu einer furchtbaren und einheitlichen Stärke. In den Trümmerhaufen tausendjähriger Dome, Kirchen, Schlösser, Rathäuser und anderer architektonischer Meisterwerke haben die angelsächsischen Luftflotten unauslöschliche Denkmäler ihrer eigenen „Heldentaten“ errichtet. Die Seele der uralten germanischen Kultur hat nicht getötet werden können. Sie wird aus Aachens, Nürnberg, Augsburgs und Kölns Trümmerhaufen wieder auferleben und um so stärker wachsen in dem Bewußtsein, daß große Kränkernationen die Blüte ihrer Jugend geopfert haben, um sie vom Erdboden zu beseitigen.“

Sven Hedin schließt mit der Feststellung, daß ein Reich nicht aus der Luft erobert werden kann. Nur Infanterie könne es besetzen nachdem die verteidigenden Armeen vernichtet wären und kapituliert hätten. „Aber die Achsenmächte haben alle Vorteile auf ihrer Seite, vor allem weil sie ihr eigenes Land verteidigen und allzu gut wissen, wofür sie kämpfen.“ Die Welt werde sich also bereit machen müssen auf ein Blutbad unter den Angreifern in furchterlichen Dimensionen.

Verstärkter sowjetischer Druck auf Karelien

Mannerheims unerschütterlicher Glaube an die Zukunft sehr gerechtfertigt

Helsinki, 20. Juni. Der finnische Wehrmachtbericht vom 18. Juni lautet: Auf der Karellischen Landenge haben sich unsere Truppen weiterhin zurückgezogen und dem in der Richtung Viipuri (Viborg) einen Druck ausübenden feindlichen Kräften zähen Widerstand geleistet. In den östlich von Kaukjaervi geführten heftigen Kämpfen wurden dem Feind Verluste allein etwa 2000 Mann an Gefallenen zugefügt. Humaljaervi, Kuolomajervi und Dirkiervo wurden aufgegeben. Im Gelände von Valkjaervi und Rautu sowie Taipale wurde im Laufe des Abends und in der Nacht gekämpft. Mehrere feindliche Panzer wurden zerstört. Von den anderen Teilen der Landfronten ist nichts Besonderes zu melden. Die feindliche Lufttätigkeit war auch gestern auf der Karellischen Landenge und im westlichen Teil des Finnischen Meerbusens wieder heftig. Die Jagd- und Bodenabwehr schoß auf der Karellischen Landenge 39 feindliche Maschinen ab; davon wurden allein von deutschen Fliegern 12 Maschinen abgeschossen. Auf der Aunus-Landenge schoß unsere Luftabwehr drei weitere feindliche Maschinen ab, so daß der Feind gestern insgesamt 42 Maschinen verlor.

Tagesbefehl Mannerheims

Der Marschall von Finnland, Mannerheim, erließ folgenden Tagesbefehl:

„Der Feind hat wiederum eine große Offensive eingeleitet. Die Karellische Landenge, auf der unser Volk jahrhundertlang sein Blut vergossen hat, ist erneut einem Sturmangriff ausgesetzt. Die herben Bilder des finnischen Soldaten des Winterkrieges, seine zähe Ausdauer, sein aufopferndes Mut und

unerschütterlicher Glaube an die Zukunft treten uns erneut vor Augen. Junge Männer stehen Seite an Seite mit erfahrenen Kämpfern im stählernen Sturm der materiellen Schlacht. Finnische Soldaten! Ihr wißt, daß das Schicksal des Vaterlandes in euren Händen ruht. Keine Widerwärtigkeiten dürfen euch zerbrechen. Auch früher habt ihr — wir alle — gemeinsam den harten Schlägen getrotzt und tun dies auch jetzt.“

Mannerheim.“

USA-Kongreß in Sachen Finnland

ii. Stockholm, 20. Juni. (o. st.-Bericht.) Nicht alle Nordamerikaner haben stillschweigend von dem Beschluß Roosevelts und seines Außenministers Hull Kenntnis genommen, dem finnischen Botschafter Procop und seinen drei Mitarbeitern die Pässe zuzustellen. Offenbar gibt es doch eine ganze Reihe von Untertanen des Herrn Roosevelt, die einsehen, wie gemein dieses Doppelspiel gegenüber einer kleinen europäischen Nation ist, die noch vor wenigen Jahren in den USA als das Sinnbild der Anständigkeit, der Ehrlichkeit und des nationalen Stolzes hingestellt wurde, nun aber nach dem Beschluß des Weißen Hauses dem Bolschewismus ausgeliefert werden soll. Im Washingtoner Repräsentantenhaus hat beispielsweise am Freitag der Abgeordnete Knutson erklärt: „Roosevelt und seine Regierung mögen mit ihrem Schritt Finnland ihre Verachtung zum Ausdruck gebracht haben, aber Millionen von Nordamerikanern haben ein besseres Gedächtnis als Roosevelt und sein Außenminister Hull.“

Obrazec za boljše vizacijo Evrope

Churchillov sin je odkril karte - Titovo delo kot primer

Zeneva, 20. junija. Tako zvana jugoslovanska poročevalna služba z zadovoljstvom objavlja izjavo, ki jo je dal Randolph Churchill, sin prvega britanskega ministra, njenemu časopisnemu zastopniku jugoslovanskih emigrantov. Višek izjave je v stavku, da se v Jugoslaviji v malem ogledala Evropa, ki naj se uredi. Randolph Churchill je rekel med drugim, delo Tita kaže novo Evropo, ki se poraja, en miniature. Z razločnim poklonom pred jugoslovanskim izdajnikom domovine Titovega kova omenja upolniti potomec prvega britanskega ministra, Titovo in njegovih banditov delo naj bo za obrazec za politično obnovo drugih evropskih dežel.

V tem ima Randolph Churchill popolnoma prav. To se res lahko tam vidi, namreč namen, da se ustanovi boljše vizacijo režim in po tem se lahko sklepa, kako naj bi izgledala ostala Evropa, če bi ljudem, ki zavisijo od milosti Moskve, uspelo, da bi izvedli tako zvane načrte obnove.

Do sedaj res še nikoli na angleški strani tega niso tako javno povedali. Sicer je res, da so delo Tita in njegovih banditov z vojaškega stališča vedno pozdravljali, ali so bili drugače z ozirom na tako zvano vlado bivšega kralja Petra, ki je bil na papirju še vedno njihov zavezanec, v političnem pogledu zelo malobesedni.

Radi britanskega pritiska so se vršila po-

gajanja med bivšim kraljem Petrom in po-veljnikom tolp Titom. Dasi ta še niso bila dokončana, se prizna Churchillov sin, ki je v uradni misiji pri Titu, tako izrazilo in brez-pogojno k politiki boljše vizacije banditske vlade, da bi se ji pri pogajanjih s Petrovim pristašem Subasićem nedvomljivo ojačilo hrbišče in se je lahko prepričala, da bo dobila popolno pomoč za izvedbo svojih načrtov.

Kakšna usoda bi zadela Evropo v primeru zmage med seboj povezanih Angležev, Severoamerikancev in boljše vizacijo, to pove izjava Randolpha Churchilla nedvoumno. Tako jasen namen, da bi se Evropa prepustila boljše vizaciji, še od nobene oficijelne angleške osebnosti ni bil povedan, kakor od sina britanskega ministrskega predsednika

Odklikovanje, ki mnogo pove

vH. Krainburg, 20. junija. Kakor poročajo sovjetski časopisi, je nedavno podell Stalin veliki Leninov red sovjetskemu pesniku in Židu Eliji Ehrenburgu. To odklikovanje, baš sedaj, je zato posebno značilno, ker je Ehrenburg pred nekaj leti zgubil veliko pozornost v vsej Evropi in posebno še v Franciji po svoji pesnitvi »Trust — Gib Europa«, v kateri je prorokoval, »sovjetski oklopnjaki bodo opustošili cvetoča polja Francije« in »Potoki krvi bodo preplavili Pariz.«

Odgovor na Churchillovo izjavo v poslanski zbornici

Samo židovski borzni verižniki in mešetarji ogrožajo svetovni mir

Stockholm, 20. junija. Čeprav izjava Churchillova de Gaullovi zadevi v poslanski zbornici ni važna, ker se je britanski prvi ministar izognil vsaki debati o mučnem vprašanju, naj bo saj njegov zadnji stavek ovekovečen, v katerem je Churchill izjavil: »Kar zadeva ureditev Evrope po vojni, imamo še dolgo pot pred seboj, da bomo lahko ugotovili, kaj ogroža ali ne ogroža mir.«

Je razumljivo, če Churchill na to vprašanje ni dal odgovora. Mi mu lahko damo odgovor, ki je popolnoma enostaven in že davno znan: »Tisti, ki ogrožajo mir, so mračni možje, ki povzročajo vojne, da bi pri njih zaslužili, to so židovski borzni verižniki in mešetarji, ki hočejo iz krvi vojakov napraviti zlato.«

Churchill naj gre samo kratko pot do londonske borze in bo tu lahko opazoval ogroževalce miru pri njihovih umazanih poslih,

kako izrabljajo in potvorbajo poročila z bojišč, da bi povečali tečaje. Ali mogoče bi Churchill teh vojnih priganjajev sploh ne spoznal, ker on spada med nje. On je celo življenje priganjal k vojni in posebno takrat, če je od tega pričakoval dobro kupčijo. On in njegovi plutokratski prijatelji ne bodo nikoli mirovali, ker jim vojna garantira velike dividende. In kakor je to v Londonu, tako je tudi v okolici predsednika Severnoameriških zedinjenih držav Roosevelta, ki je tudi hotel v vojno, ker v miru pač niso dovolj dobro zaslužili dolarski magnati in židovski borzni špekulanti.

Kakor dolgo ti elementi ne bodo iztrebljeni, kakor dolgo bo mednarodni židovski borzni kapital odločeval o vojni in miru, bo mir vedno ogrožen in vojna plamenica bo vedno spet vzplamela. Kar pa zadeva ureditev Evrope, to mi Churchill že danes lah-

ko povemo, da bomo mi to novo Evropo varovali, ker jo bomo osvobodili judovskih varjarjev in ogroževalcev miru.

Uspešni nasprotni napadi v Normandiji

Kakor je Oberkommando der Wehrmacht dne 16. junija objavilo, sta bila Južna Angleška in obmejste Londona napadena z novimi razstrelki najtežjega kalibra.

Cetrtek je bil v Normandiji v znaku uspešnih nasprotnih napadov naših čet. Oddelki oklopnjakov so vzhodno od Orne zabili klin v sovražno mostišče. Zapadno od Caumonta, kakor tudi jugovzhodno in jugozapadno od Carentana so naše divizije vrgle sovražnika nazaj in utrdile svoje položaje. Sovražnikove zgube so bile pri bojih v prostoru pri Carentanu posebno visoke.

V bojnem prostoru invazijske fronte uporabljeni bataljoni oddelkov prostovoljcev z Vzhoda so se pri težkih bojih popolnoma izkazali in hrabro bojevali.

V Srednji Italiji je sovražnik ves dan na-

daljeval z masiranimi napadi pehote in oklopnjakov predvsem v prostoru severno in severovzhodno od Orvieta. Na dveh vdornih mestih se boji nadaljujejo.

Invazijski denar

Berlin, 20. junija. Prvega dne invazije so našli pri angleških ujetnikih tudi nov denar. Angleži so bili oblozenci s celimi svežnji povsem novih bankovcev, kljub temu da niso imeli namena, da bi plačali kokoši, ki so jih hoteli pokrasti v Franciji, da napolnijo svoje lačne želodce. Bankovci so po 5 frankov. Na eni strani so rožičasto pobarvani ter imajo moder rob, francosko tricoloro ter spodaj stare francoske besede »Liberte, Egalite Fraternite«. Posebno beseda »Egalite« — enakost ima kaj čuden prizvok iz Churchillovih ter Rooseveltovih ust. Na drugi strani so bankovci zelenkasti, s črnim robom ter imajo označeno vrednost ter številko. Poleg tega imajo še naslov: »Emission France, serie de 1944.« (Izdano v Franciji, serija iz leta 1944.) S tem hočejo povzročiti inflacijo »osvobojeni« Franciji.

Pravična kazen ni izostala

Smrtne obsodbe banditov - Oprostilna sodba radi prostovoljne vrnitve

Posebno sodišče je Franza Karnitscherja iz Babendorfa, Josefa Kollmanna iz Ablinga in Aloisa Dolinscheka iz Trstenika obsodilo na smrt.

Obtoženi so sodelovali kot oboroženi banditi pri različnih roparskih napadih, sopolagali pri prisilnem novačenju mladih Gorenjcev, bili v kurirski službi in Josef Kollmann je bil posebno udeležen pri pripravi zasnutka umora nekega domačina.

Johann Skumautz iz Lengelfelda, Anton Butzek iz Ablinga, Franz Debeutz in Stanislaus Raunikar so se večkrat sestali z banditi, imeli pri OF službe tajnikov in silčno, Debeutz posebno je dobavljal banditom obvezila, ki jih je kot nameščenev Gaukrankenhaus v Klagenfurtu tam ukradel. Ravnikar je potem še prostovoljno odšel k banditom.

Posebno sodišče je obsodilo Skumautza na 20 let ječe, Stanislausa Ravnikarja na 15 let ječe, medtem ko sta dobila Debeutz 10 let in Anton Butzek osem let ječe.

Franziska Kollmann iz Ablinga in Maria Butzek iz Ablinga sta bile razvile živahno propagando za bandite in po vseh pravih nabilale domačine, bile sta tajnici v organizaciji, priredile sta sestanke z banditi, nabirale denar in živež in vse to oddajale banditom. Franziska Kollmann je bila zato kaznovana z 20 let in Maria Butzek z 18 let ječe.

Angela Reholz, kuharica iz Ablinga in Berta Snoj, dijakinja iz Jauerburga sta svojevoljno napustile službo in iz Wienu in ne da jih je kdo primoral, prišle na Gorenjsko, kjer sta se priključile banditom. Vsaka od njih je dobila 15 let ječe.

Ostali obtoženi so se tudi udeležili sestankov z banditi, opravljali kurirsko službo in šli banditom v vsakem oziru na roko. Obsojeni so bili na veletno ječo.

Obsojeni Anton Jakopitsch iz Görtschacha je bil tudi dalj časa pri banditih, ki se jim je bil prostovoljno priključil; bil je tudi v boju s policijo ranjen. Pozneje se je prostovoljno javil nemški oblasti in je to storil, kar to dnevno stori številni somišljeniki, ki so sili banditskega življenja. Gauleiter kot Chef Zivilverwaltung je tistim, ki se prostovoljno vrnejo, garantiral življenje in prostost. Jakopitsch, ki je bil v času poziva Chefa Zivilverwaltunge že obtožen, je bil zato oproščen. On bo lahko v bližini svojega doma, brez strahu, da bi prišel v roke banditom, v miru lahko opravljal svoje delo.

Uradno je odredeno, da se mora v času od 18. do 24. junija zatamnjevati na Gorenjskem od 22. do 4. ure (letnega časa). Če zadoni v mraku tudi izven tega časa zatamnjitve akustični svarilni signal »Javno letalsko svarilo, ali »letalski alarm«, se mora takoj zatamniti ali odklopiti razsvetljavo.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Kreis-Haushaltungsschule Krainburg

Holzhaus 3 (hinter dem Arbeitsamt), Berufs-Fachschule.
Dauer: ein Schuljahr.
Ausbildung für den Hausfrauenberuf und hauswirtschaftlichen Anstaltsdienst. (Die Abschlussprüfung kann ein halbes Pflichtjahr ersetzen).

Bei Zutreffen der Voraussetzungen Weiterbildung zur Hauswirtschaftsleiterin in großen hauswirtschaftlichen Betrieben, in Jugendheimen, Schülerheimen, Fremdenpensionen, Kurhäusern, Ausspeisungen, Werkstätten, Gemeinschaftsküchen, Kinderärzten bei der NSV.; zur Säuglingsschwester und zur Krankenschwester.

Aufnahmebedingungen: 15. bis 16. Lebensjahr; acht Klassen Volksschule oder vier Klassen Hauptschule oder vier Klassen Oberschule; sehr gute Kenntnisse in der deutschen Sprache; Zugehörigkeit zur HJ. erwünscht.

Ausbildungskosten: Schulgebühren monatlich RM 7.80, Kostbeitrag monatlich RM 15.— (Mittagessen).

Anmeldungen täglich bis zum 30. Juni. Einschreibgebühr RM 2.—. Mitzubringen sind: letztes Schulzeugnis, Nachweis der arischen Abstammung bis zu den Großeltern, Nachweis der deutschen Staatsbürgerschaft, HJ-Ausweis, selbstgeschriebener Lebenslauf, Einsendung der Schülerbeschreibung durch die zuletzt besuchte Schule.

Aufnahmegprüfung in Deutsch und Rechnen am Dienstag, den 4. Juli, 13 Uhr. Papier und Bleistift mitbringen! Prüfungsgebühr RM 2.—.

Schülerinnenheim für auswärtige Schülerinnen: Kostbeitrag (Wohnung und Verpflegung) monatlich RM 45.—. Heimbeitrag inbegriffen.

Ausbildungsbeihilfen für Familien mit mindestens vier Kindern oder Witwen. Inbegriffen sind die Schulgebühren, die ganze Heimgebühr, ein Lehrmittelbeitrag und Fahrtkosten.

Die Schulleitung.

Einschränkungen im Reisezugverkehr

Vom 18. Juni 1944 an entfallen an Sonntagen (nicht an Wochenfeiertagen) eine Anzahl von Schnell- und Eilzügen. Diese Einschränkungen werden auch in dem vom 3. Juli 1944 an gültigen neuen Fahrplan beibehalten. — Nähere Auskünfte an den Fahrkartenschaltern.

Reichsbahndirektion Villach.

Lehrlingsprüfungen Herbst 1944

Die Gauwirtschaftskammer Kärnten hält im Laufe des Monats September 1944 die nächsten regelmäßigen Lehrabschlussprüfungen ab.

Zu diesen Prüfungen haben sich bis längstens 10. Juli 1944 anzumelden:

1. Gewerbliche und kaufmännische Lehrlinge und Anlernlinge, deren vertragliche Lehrzeit bis spätestens 31. Oktober 1944 endet.
2. Männliche gewerbliche und kaufmännische Lehrlinge, die dem Geburtsjahrgang 1927 oder älteren Jahrgängen angehören und deren vertragliche Lehrzeit bis längstens 30. April 1945 abläuft.
3. Männliche gewerbliche Lehrlinge des Jahrganges 1927 oder älter, deren vertragliche 3-jährige Lehrzeit bis spätestens 31. Oktober 1945 zu Ende geht.
4. Männlichen und weiblichen gewerblichen Lehrlingen des Jahrganges 1928, die sich nachweisbar freiwillig zur Wehrmacht melden, wird ein Jahr der Lehrzeit nachgesehen; das gleiche gilt für männliche und weibliche kaufmännische Lehrlinge mit nicht gekürzter dreijähriger Lehrzeit.

Eine vorzeitige Zulassung zur Prüfung braucht nicht zu erfolgen, wenn Lehrbetrieb oder Berufsschule unter Hinweis auf mancherliche Leistungen in der Lehrzeit der Zulassung ausdrücklich widersprechen.

Die Prüfungsanmeldungen sind mittels der vorgeschriebenen Drucksachen bei der Gauwirtschaftskammer Kärnten, Dezernat für Berufsausbildung, in Klagenfurt, Bahnhofstraße 42, einzureichen. (22.302)

Die Gauwirtschaftskammer Kärnten.

Speisekartoffelversorgung in der 64. Zuteilungsperiode

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des GdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

1. Jene Normalverbraucher, die ihren Speisekartoffelbedarf im laufenden Bezug bei einem Kleinvertreiler decken, erhalten in der 64. Zuteilungsperiode auf jeden Wochenabschnitt des alten Bezugsausweises für Speisekartoffeln für die 64. Zuteilungsperiode 2½ kg Speisekartoffeln. Alle 4 Wochenabschnitte sind bereits ab 24. Juni 1944 zum Warenbezug fertig. Die diesbezüglichen Bestellscheine sind bei den Kleinvertreilern rechtzeitig abzugeben. Ein Ausgleich durch Reis und Hülsenfrüchte findet nicht mehr statt.
2. Ein Ausgleich durch Roggenzerweine für die Senkung der Wochenration von 3½ kg auf 2½ kg findet in der 64. Zuteilungsperiode nicht statt. In welcher Form dieser Ausgleich gegeben wird, wird später noch bekanntgegeben.
3. Im Laufe der 64. Zuteilungsperiode wird an die Versorgungsberechtigten ein neuer Bezugsausweis für Speisekartoffeln für die 64. bis 68. Zuteilungsperiode ausgegeben. Hinsichtlich der Abgabe der Bestellscheine und der Ausgabe der Kartoffeln hierauf wird zu gegebener Zeit eine Bekanntmachung erlassen.

Klagenfurt, den 13. Juni 1944. (22.305) Landesernährungsamt Kärnten.

Ausgabe von Zuckerwaren

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des GdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

Im Monat August 1944 erhalten alle Verbraucher einschließlich der landwirtschaftlichen Selbstversorger eine Zuckerwaren-zuteilung von 100 Gramm. Ausgeschlossen von dieser Zuteilung sind Juden, Polen, Ostarbeiter, ausländische Zivilarbeiter und Kriegsgefangene. Ebenso können die nach Wehrmachtsätzen verpflegten Formationen nicht in den Genuß dieser Zuckerwaren-zuteilung gelangen.

Zum Zwecke der Regelung der Zuckerwarenausgabe findet in der Zeit vom 19. Juni bis 8. Juli 1944 eine Vorbestellung statt. Die berechneten Inhaber von Nahrungsmittelkarten verwenden hierzu den Abschnitt N 36 der Nahrungsmittelkarte der 64. Zuteilungsperiode. Für die in Gemeinschaftsverpflegung befindlichen bezugsberechtigten Personen stellen die zuständigen Ernährungsämter Bezugscheine B aus, wovon die Erstschrift zur Vorbestellung zu verwenden ist.

Die Vorbestellung kann nach freier Wahl der Verbraucher bei einem Lebensmittelhändler oder Konditor erfolgen. Dieselben trennen anlässlich der Vorbestellung den Abschnitt N 36 der Nahrungsmittelkarte der 64. Zuteilungsperiode ab und versehen gleichzeitig den Stammschnitt mit ihrem Firmenstempel. Ebenso ist die Zweitschrift der Bezugscheine B, wovon die Erstschrift zur Vorbestellung verwendet wurde, mit dem Firmenstempel zu versehen.

Die Kleinvertreiler müssen die Abschnitte N 36 der Nahrungsmittelkarte der 64. Zuteilungsperiode zu 100 Stück gebündelt sowie die zur Vorbestellung verwendeten Erstschriften der Bezugscheine B bis spätestens 15. Juli 1944 dem zuständigen Ernährungsamt, Abt. B, zur Bezugscheinausstellung einreichen. Die Ernährungsämter sind angewiesen, später einlaufende Vorbestellungen nicht mehr anzunehmen.

Die Verbraucher müssen die Zuckerwaren im Monat August beim gleichen Kleinvertreiler beziehen, bei welchem sie dieselben vorbestellt haben. Sie müssen anlässlich des Warenbezuges ihren abgestempelten Stammschnitt der Nahrungsmittelkarte, bzw. die abgestempelte Zweitschrift des Bezugscheines B beim Kleinvertreiler abgeben, zu welchem Zweck sie denselben bis dahin aufbewahren müssen.

Klagenfurt, den 12. Juni 1944. (22.378) Landesernährungsamt Kärnten.

VERTRETUNG

Für technische Karteführung Karteführer (in) umgehend gesucht, mit Lichtbild erbeten unter C.N. Ausführliche Bewerbung möglichst 2036 an BAV, Berlin SW 68, An der Jerusalemer Kirche 2.

Leset den Karawanken Bote

an-Werb.-Mittl. Döpke, Wien I, Rotenturmstraße 1.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljam prežalostno vest, da je naš ljubljeni sin

Tratnik Johann
Wehrmann,

star 32 let, padel junaške smrti v boju z banditi v Savinjski dolini in je bilo njegovo truplo prepeljan v domačo rojstno zemljo, katero je tako zelo ljubil.

Johann mrtev si, a v naših srcih živi še vedno. Naj Ti bo lahka Smartinska zemljica. Priporočamo ga v blag spomin in molitev.

Rabensberg, 11. junija.
Zalujoči domači in ostalo sorodstvo.

Prežalostni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po dolgi mučni boleznj preminula naša dobra žena, mama, stara mama, teta, sestra, gospa

Maria Teran, roj. Paulin
pos. soproga v Unt. Dorfu.

Pogreb je bil v nedeljo dop. v Birkendorfu. Priporočamo jo v blag spomin in molitev.

Unt. Dorf, 16. VI. 1944.

Zalujoči: soproga Michael, sin Michael, hči Karolina, vnukinja Sonja in ostalo sorodstvo.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je naš ljubljeni nečak

Anton Reitz
Soldat,

dne 12. maja 1944. na južnem delu vzhodne fronte, v starosti 20 let, padel.

Vsak, kdor je našega Antona poznal, ve, kaj smo z njim izgubili in bo našo bol razumel.

Kleinbirken bei Tüffer v juniju 44.

Zalujoči: Theresia Koschetz roj. Reitz, Maria Reitz in Juliana Mlinar roj. Reitz, tete in Johann Reitz, stric.